

Juha Mäntylä
pyrypallon taikaa 2



PYRYPALLON TAIKAA 2

Juha Mäntylä

Pyrypallon taikaa 2

© 2020 Juha Mäntylä

Kansi: Tiina Lehtineva

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-2587-0

**UOLEVIN JA VEIKON
VALKEA JOULU**

Uolevi Nissinen katsoi tuvan ikkunasta ulos. Taivaalla oli synkät pilvet ja vähän väliä vesisade piiskasi pihamaan yli.

”Ei näytä joulusäältä, ei näytä”, Uolevi murahti ja katsoi ulko-oven luona kyyhöttävää Musti-koiraansa, joka ilmiselvästi halusi ulos lenkille. Uolevi käveli Mustin luokse ja rapsutti tätä korvan juuresta.

”Pakkohan sinun on ulos päästävä, vaikka minä en sinne niin paljoa halua. Ikäni tein töitä ulkona. Välillä satoi vettä, sitten tuli lunta ja räntää, mutta jonkun oli puut kaadettava”, Uolevi puhui Mustille ja kiinnitti talutushihnan koiran kaulaan.

”En minä kauaa viivy”, Uolevi huikkasi muorilleen ja painoi pipon päähän. Mittari näytti ikkunan pielessä plus viittä astetta. Lumesta ei ollut tietoaakaan ja joulupukin oli tarkoitus saapua jo huomenna Nissisen torppaan. Syvät vesilätäköt lotisivat Uolevin saappaiden alla. Musti hyppeli edestakaisin pitkin pihaa varoen astumasta veteen, mutta siinä se ei onnistunut. Kyläraitille päästyään Uolevi

antoi koiransa tutkiskella ojanpientareita ja nuuskutella puunrunkoja.

”Nissin-Ukkoko se siellä!” kuului huuto takaa. Uolevi kääntyi katsomaan vaikka tunnisti jo äänestä tulijaksi Veikon.

”Terve Veikko. Aika kurjan sään lykkäsi jouluksi”, Uolevi niiskautti käteensä.

”Toista se oli ennen. Muistatko, kun vuonna 1967 oli miinus kaksikymmentäviisi astetta? Nyt plus viisi.”

II

Miehet kävelivät hetken aikaa rinnatusten ja kummankin mieleen palasivat aiempien joulujen tapahtumat.

”Mitä luulet?” Veikko kysyi ja Uolevi tiesi mitä mies tarkoitti.

”Luuletko?”

”Ääh...ei ole kuulunut mitään.”

”Ei ole, ei ole”, Uolevi myötäili ja työnsi kätensä taskuun. Hänen sormensa osui taskussa olevaan kulkuseen.

Kulkunen kilahti kerran.

”Mikä se oli?”

Uolevi nosti kätensä taskusta ja näytti kulkusta.

”Sinulla on tuo?”

”En tiedä miten se on taskuuni joutunut.”

”Muistatko mitä se tonttu sanoi ensimmäisellä kerralla?”

”Yksi kilahdus, niin hän saapuu. Kun kulkusta kilauttaa toisen kerran, meistä tulee joulupukkeja. Ja kolmannella kerralla tulevat porot, jotka kuljettavat meidät oikeaan paikkaan.”

Kulkusen kilahduksesta oli kulunut jo useampi minuutti, eikä tonttu ollut vielä ilmestynyt. Uolevi otti pipon päästään ja pyyhkäisi hikikarpalon pois.

”Taidettiin selvitä, ehkä se ei toimi enää. Ollaan luultavasti suoritettu työmme loppuun.”

”Niin kai, oltiinhan me kaksi vuotta tuuraamassa joulupukkia, kun sille se paha onnettomuus sattui”, Veikko muisteli tapahtumaa, joka ylitti kansainväliset uutiskynnykset. Kukaan ei tiennyt, miten lahjat olivat päätyneet oikeille saajille, paitsi Veikko ja Uolevi.

Uolevi piti kulkusta tiukasti kädessään, mutta kulkiessaan hän tuli soittaneeksi sitä uudelleen ja heti perään toisen kerran. Uolevi heitti kulkusen vielä ilmaan ja otti kopin ennen kuin se putosi maahan. Veikko seisahtui ja katsoi Uolevia.

”Mitä sinä juuri teit?”

”Hä?”

”Kulkunen”, Veikko sanoi. Uolevi huomasi, mitä oli tehnyt. Hän katsoi edessään seisovaa Veikkoa, jonka yllä oli punainen nuttu. Aivan Uolevin selän takana oli lauma poroja.

”Po-po-po-poroja”, Uolevi änkytti.

Miehet seisoivat hiljaa ja katsoivat toisiaan. Hiljaisuuden rikkoi heidän jalkojensa juureen ilmestynyt tonttu:

”Heipä hei, taas!” se huudahti iloisesti. Miesten ilmeet nyrpistyivät. ”Minä tiesin, että ette pysty vastustamaan kiusausta, sen vuoksi laitoin kulkusen taskuun. Olen seurannut touhujanne jo hetken aikaa ja luulen, että olette valmiit seuraavaan tehtävään.”

”Terve vaan”, Uolevi sai sanottua iloiselle tontulle.

Veikko tyytyi nyökkäämään. ”Ja mikähän se tehtävä on? Pitäisi tämä Musti viedä takaisin kotiin.”

”Onnistuu”, tonttu sanoi ja napsautti sormiaan. Musti nousi pari senttiä ilmaan ja Uolevi ja Veikko näkivät, kuinka koira leijaili nopeasti kohti kotia. Tonttu oli hetken aikaa hiljaa ja sanoi viimein:

”Noin, nyt on Musti kotona.”

”Mahtaa muori ihmetellä, missä minä olen.”

”Ei ihmettele, Musti kertoi”, tonttu naurahti.



VEIKKO JA UOLEVI OVAT JÄLLEEN VAUHDISSA JA PELASTAMASSA JOULUA

Pyrypallon taikaa 2 -joulutarinavihko sisältää kaksi kertomusta siitä, miten joulu voi muuttaa kahden vanhan miehen elämän. Uolevi ja Veikko heräävät lumettomaan jouluaaton aattoon. Heidän jouluiselta ystävältään tontulta tulee pyyntö saapua korjaamaan tilanne tai jouluaatto peruuntuisi, koska joulupukki ei pääsisi jakamaan lahjoja. Miten käy kun kaksi höperöä, mutta koulunsa käynnyttä, miestä ottaa tehtävän hoitaakseen?

Vihon toisessa tarinassa Veikon ja Uolevin on huolehdittava joulupukin poroista siihen saakka kunnes on aika lähteä jakamaan paketteja. Veikon onni se on, että porot saapuvat Uolevin pihamaalle mutta miten Uolevi saa pidettyä uteliaan muorinsa erossa poroista niin että ne jäisivät vain hänen ja Veikon tietoisuuteen?



Pyrypallon taikaa osa 1

Sisältää tarinat:

Nissin-Ukon ja Veikon joulu
Pyrypallon taika

Kansi: Tiina Lehtineva



9 789528 025870

ISBN: 978-952-80-258-70